

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7To/16/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122012745
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tobiaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8122012745.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tobiaša a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Evy Rešatkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.01.2023 v trestnej veci obžalovaného V. S. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 4T/23/2022 zo dňa 30.09.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. f/, ods. 2 Tr. poriadku **z r u š u j e** v napadnutom rozsudku výrok o náhrade škody.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal Okresný súd Prešov obžalovaného V. S. vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2, písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zákona § 138 písm. h/ Tr. zákona na skutkovom základe, že dňa 08.02.2022 v čase približne o 10.18 hod. na chodníku - ul. K. stromoradie v meste W., ako vodič motorového vozidla porušil ustanovenia § 22 ods. 2, ods. 3 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o cestnej premávke“), kde počas toho ako viedol motorové vozidlo zn. E. Q., ev. č. W s ktorým cúval po chodníku v smere od ul. V. k ul. K., nezaistil bezpečné cúvanie pomocou spôsobiteľ a náležite poučenej osoby, ale zadnou časťou vozidla narazil do chodca idúceho po chodníku v rovnakom smere chôdze, následkom čoho V. B., nar. XX.XX.XXXX utrpel poranenia a to mozgovolebečné poranenie pozostávajúce z praskliny pravej strany čelovej kosti, krvácania pod pavučnicu v oboch čelových oblastiach a pravej spánkovej oblasti, minimálneho krvácania pod tvrdú plenu mozgovú v pravej spánkovo-temeno-záhlavnej oblasti, oboch čelových oblastiach a ľavej spánkovej oblasti, viacerých menších ložísk pomliaždenia mozgu v čelovej a čelovo-bazálnej oblasti, viac vpravo, tržne-zmliaždenú ranu záhlavia a odreninu lakťa, ktoré vznikli v príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou a ktoré si vyžiadali liečenie spojené s dočasnou práceneschopnosťou v trvaní 2 až 3 mesiace.

Za to obžalovanému V. S. podľa § 157 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/, § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona mu výkon uloženého trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona mu stanovil skúšobnú dobu na 2 roky. Súčasne mu uložil podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 2 rokov. Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej M. zdravotnej poisťovni a.s., so sídlom W. cesta 2, A.- mestská časť W. škodu vo výške 1636,83 Eur.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení a poučení o možnosti podania opravného prostriedku zahlásil odvolanie obžalovaný čo do výroku o treste a náhrade škody a to svoje odvolanie písomne odôvodnil. V dôvodoch odvolania uvádza, že nesúhlasí s napadnutým výrokom o treste z dôvodu, že tento trest považuje za neprimerane prísny. Má za to, že s prihliadnutím na konkrétne okolnosti jeho prípadu trest súdom uložený vo výmere odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov a trest zákazu činnosti v

trvaní 2 rokov je vo vzťahu k nemu až príliš prísny. Na spáchaní skutku sa do veľkej miery podieľal aj samotný poškodený, ktorý pri prechádzaní okolo cúvajúceho nákladného motorového vozidla, náhle a nečakane zmenil smer chôdze a tak vlastne priamo vkročil za cúvajúce nákladné motorové vozidlo a on ako vodič takúto situáciu skutočne zďaleka neočakával ani to objektívne očakávať nemohol, že mu poškodený ako chodec doslova vkročí za cúvajúce nákladné motorové vozidlo. Poškodený pri svojej výpovedi poprel, že počas schôdze počúval hudbu, no nijako nepoprel, že naozaj náhle pri chôdzi zabočil do strany a narazil do cúvajúceho nákladného motorového vozidla resp. nákladné motorové vozidlo narazilo do neho. Tak či onak za vzniknuté zranenia sa poškodenému viac krát ospravedlnil a poškodený za svoje zranenie už aj obdržal náhradu škody vo výške takmer 6000,- Eur. Osobitne vo vzťahu k trestu zákazu činnosti uviedol, že je žiteľom trojčlennej rodiny a pracuje de facto ako vodič (v stavebne firme) v dôsledku čoho odvolaním napadnutý rozsudok enormným spôsobom negatívne ovplyvňuje nielen jeho život, ale aj život celej jeho rodiny. Tak ako je to v zásade správne uvedené aj v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku jeho predmetné previnenie a rovnako tak aj jeho skoršie previnenie z roku 2018 sú len nedbanlivostnými trestnými činmi a jedná sa uňho len o ojedinelé vybočenie z jeho inak usporiadaného života. Vodičský preukaz mu bol odobratý vo februári tohto roku z čoho vyplýva, že vlastne 8. mesiac doslova vykonáva trest zákazu činnosti a preto podľa jeho názoru nie je potrebné pôsobiť ďalším obmedzovaním jeho osobného života, ale postačuje uňho uloženie peňažného trestu, ktorý by s prihliadnutím na jeho zdokladovaný príjem zo zamestnania bol schopný uhradiť. Rovnako tak trest zákazu činnosti v trvaní 18 mesiacov by bol primeraný, mohol by tak čoskoro požiadať o podmienené upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti obžalovaný má za to, že vo vzťahu k jeho osobe je na mieste uloženie peňažného trestu (primeraného podľa jeho príjmu) a trest zákazu činnosti v trvaní 18 mesiacov.

K dôvodom odvolania proti rozsudku v časti výroku o náhrade škody uviedol, že M. zdravotná poisťovňa a.s. si uplatnila v konaní náhradu škody vo výške 1636,83 Eur. Na hlavnom pojednávaní dňa 30.09.2022 súdu predložil listinný dôkaz z ktorého vyplýva, že svojej poisťovni K. a.s. riadne nahlásil uplatnený právny nárok na náhradu škody s tým, že túto škodu tak mala uhradiť poisťovňa K. a.s.. To či poisťovňa K. a.s. škodu vo výške 1636,83 Eur M. zdravotnej poisťovni a.s. v čase vyhlásenia odvolaním napadnutého rozsudku už nahradila alebo nie sa nepodarilo zistiť keďže na hlavnom pojednávaní dňa 30.09.2022 neboli prítomní zástupcovia ani jednej z konštatovaných poisťovní. Z uvedeného dôvodu má za to, že na hlavnom pojednávaní 30.09.2022 relevantným spôsobom spochybnil uplatnený právny nárok na náhradu škody zo strany M. zdravotnej poisťovne a.s. pretože sa dôvodne javí, že tento právny nárok na náhradu škody už bol M. zdravotnej poisťovni a.s. v čase vyhlásenia odvolaním napadnutého rozsudku uspokojený a pokiaľ ide o to, či sa tak naozaj stalo, alebo nie tak to by si vyžiadalo ďalšie doplnenie dokazovania v podobe dopytu na M. zdravotnú poisťovňu a.s. čo by však presiahlo potreby trestného konania. Z týchto dôvodov mala byť podľa jeho názoru M. zdravotná poisťovňa a.s. podľa ustanovenia § 288 ods. 1 Tr. poriadku súdom so svojim nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces, pretože uplatnený právny nárok na náhradu škody bol relevantným spôsobom spochybnený a vyriešenie tejto pochybnosti by si vyžiadalo odročenie hlavného pojednávania čo by presiahlo potreby trestného konania.

Na podklade odvolania obžalovaného ako osobou na to oprávnenou krajský súd nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku proti ktorým podal odvolateľ odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo prihliadajúc pritom i na chyby, ktoré odvolaním vytýkané neboli pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a zistil, že odvolanie obžalovaného v časti napádajúcej výrok o náhrade škody možno považovať za dôvodný.

Odvolací súd svoj prieskum v prvom rade zameril na konanie predchádzajúce napadnutému rozsudku či toto netrpí takými podstatnými chybami v dôsledku ktorých by bolo nevyhnutné napadnutý rozsudok zrušiť. V rámci prieskumu bolo zistené, že obvinený po zákonom poučení vyhlásil, že je vinným zo spáchania skutku a po prijatí jeho vyhlásenia mal možnosť sa vyjadriť k dôkazom, ktoré sa vykonávali vo vzťahu k výroku o treste a k náhrade škody. Uplatnil právo záverečnej reči a právo posledného slova a mohol predniesť argumenty týkajúce sa predovšetkým ukladania trestu a rozhodnutia o uplatnenom nároku na náhradu škody, keďže výrok o vine so zreteľom na prijatie vyhlásenia obžalovaného už nebol v zásade ovplyvniteľný.

Vzhľadom k tomu, že vyhlásenie o vine obžalovaného k žalovanému skutku bolo prijaté. Odvolania procesných strán boli obmedzené len na výrok o treste a náhrade škody, preto odvolací súd svoju pozornosť zamerlal na tieto namietané výroky.

K výroku o treste v dôvodoch rozsudku prvostupňový súd poukázal na správu o povesti obžalovaného vypracovanú obcou V. M. týkajúcej sa jeho rodinných majetkových pomerov. Konštatoval, že obžalovaný je ženatý, má jedného syna a podľa správy obce obžalovaný sa nedopustil žiadneho známeho priestupku a nebol riešený ani komisiou pre verejný poriadok. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva spravodlivosti ku dňu 16.06.2022 prvostupňový súd konštatoval, že obžalovaný pred spáchaním prejednávaneho trestného činu bol jedenkrát priestupkovo postihnutý za priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 Zákona č. 372/1990 zberky o priestupkoch, ktorého sa mal dopustiť 17.08.2021 kedy mu bola za prekročenie maximálne povolenej rýchlosti uložená bloková pokuta vo výške 130,- Eur. Iné priestupky v evidencii priestupkov ani v karte vodiča obžalovaný evidované nemá. Z odpisu z registra trestov a z evidenčnej karty vodiča však plynie, že obžalovaný už bol v minulosti jedenkrát súdne trestaný v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 6T/141/2018 obsah ktorého prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní v podstatnom rozsahu aj oboznámil. Zo spisu plynie, že trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 27.12.2018 bol obžalovaný V. S. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona, bol mu uložený peňažný trest vo výške 440,- Eur s náhradným trestom odňatia slobody v prípade jeho nezaplatenia v trvaní 2 mesiacov spolu s trestom zákazu činnosti vedenia všetkých druhov motorových vozidiel v trvaní 1 roka. Tento trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 11.01.2019. Uznesením toho istého súdu zo dňa 23.09.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť toho istého dňa súd podmienične upustil od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti a obžalovanému určil skúšobnú dobu v trvaní 1 roka. Ďalším uznesením zo dňa 18.12.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.01.2021 konajúci súd rozhodol, že sa obžalovaný v tejto skúšobnej dobe osvedčil keďže zaplatil aj peňažný trest a riadne vykonal trest zákazu činnosti. Prvostupňový súd správne konštatoval vo vzťahu k tomuto odsúdeniu, že sa naňho hľadí akoby nebol odsúdený.

Konajúci súd ďalej citujúc ustanovenie § 34 Tr. zákona hlavne ods. 4 § 34 Tr. zákona konštatoval jednu poľahčujúcu okolnosť a to, že obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní ku skutku priznal, svoj skutok úprimne oľutoval (§ 36 psím. I/ Tr. zákona) a nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Tr. zákona. Pri prevahe poľahčujúcich okolností súd postupom podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona znížil hornú hranicu o 1/3 a trest ukladal v rozsahu trestnej sadzby od 1 roka až do 3 rokov a 8 mesiacov.

Prvostupňový súd ďalej v dôvodoch svojho rozhodnutia konštatuje, že na jednej strane zohľadnil postoj obžalovaného k trestnej činnosti spočívajúci v jeho priznaní úprimnej ľútosti a ospravedlnení sa poškodenému V. B., tiež okolnosť, že je častým účastníkom cestnej premávky ako vodič motorového vozidla a až na jeden priestupok na úseku cestnej premávky nemá žiadne iné priestupky, čím je možné jeho správanie v tomto smere považovať za dobré, ohľaduplné k iným účastníkom cestnej premávky. Zohľadnil tiež v jeho prospech nedbanlivostnú formu zavinenia aj jeho osobné pomery najmä to, že žije usporiadaným rodinným životom bez dopúšťania sa inej protispoločenskej činnosti. Na druhej strane však musel nutne zohľadniť následok, ktorý svojím konaním na zdraví poškodeného V. B. spôsobil, tento je závažného charakteru. Obžalovaný svojím konaním výrazne zasiahol do života poškodeného, nie iba na krátky čas zhoršil kvalitu jeho života a nebolo možné prehliadnuť už citované odsúdenie obžalovaného v konaní vedenom pod sp. zn. 6T/141/2018 za úplne rovnakú trestnú činnosť. Aj vzhľadom na vykonanie oboch alternatívnych trestov uložených mu v tomto konaní a skutočnosť, že sa na obžalovaného hľadí akoby nebol odsúdený konštatuje súd prvého stupňa, že zákonná fikcia neznamená, že obžalovaný daný trestný čin s následkami na zdraví iného nespáchal dodáva, že z uvedeného plynie, že sa z predchádzajúceho odsúdenia nepoučil a že uložený peňažný trest ako aj trest zákazu činnosti na dolnej hranici sadzby ho nevedol k tomu, aby zvýšil opatrnosť pri jazde, uvedomujúc si následky svojich pochybení a svojej nepozornosti pri vedení motorového vozidla do budúcnosti. Aj z tohto dôvodu opätovne prvostupňový súd neukladal trest peňažný, ktorý už bol raz ukladaný a ktorý podľa jeho názoru na správanie odsúdeného nemal dostatočný výchovný efekt. Uložil mu preto trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov teda blízko dolnej hranice trestnej sadzby a zdôrazňujúc hodnotenie osoby obžalovaného a výchovný účel trestu aj vzhľadom na nedbanlivostný charakter tohto trestného činu zohľadňujúc dobu, ktorá uplynula od predchádzajúceho odsúdenia nepovažoval bezprostredný výkon tohto trestu za nutný, ale na naplnenie účelu trestu vyslovil presvedčenie, že postačuje na nápravu obžalovaného aj hrozba výkonom tohto trestu, preto výkon tohto trestu podmienične odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 2

rokov, ktorej dĺžka podľa názoru súdu zohľadňuje predchádzajúce protiprávne konania obvineného a následky, ktoré svojim konaním na zdraví poškodeného V. B. spôsobil. Tie isté dôvody zohľadnil aj pri ukladaní trestu zákazu činnosti, ktorý tiež uložil bližšie k dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby zohľadňujúc aj to, že predchádzajúca výmera trestu zákazu činnosti uložená mu v konaní pod sp. zn. 6T/141/2018 v trvaní 1 roka nevedla k náprave odsúdeného.

S týmito závermi súdu prvého stupňa sa stotožnil aj krajský súd a v podrobnostiach na ne poukazuje. Prvostupňový súd správne konanie obžalovaného kvalifikoval, trest ukladal v zákonnej trestnej sadzbe pri zohľadnení poľahčujúcej okolnosti bez zistenia priťažujúcej okolnosti, po úprave tejto trestnej sadzby a aj podľa názoru krajského súdu tak druh ukladaného trestu ako aj výmera zodpovedá zásadám pre ukládanie trestu v zmysle § 34 Tr. zákona. Takto ukladaný trest aj podľa názoru krajského súdu zohľadňuje všetky okolnosti prípadu, spôsob spáchania trestného činu jeho následok spočívajúci vo významnom poškodení zdravia poškodeného, zavinenie, teda aj to, že ide o nedbanlivostný trestný čin, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ale hlavne osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Takto ukladaný trest aj podľa názoru krajského súdu spĺňa prvky generálnej, ale aj individuálnej prevencie.

Na rozdiel od názoru obžalovaného a jeho obhajoby trest obžalovanému súdom prvého stupňa uložený nemožno považovať za trest neprímerane prísny. Jeho druh aj výmera či už trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu a určenie skúšobnej doby, ale aj trestu zákazu činnosti ako to už bolo aj vyššie konštatované sú zákonné náležitým spôsobom odôvodnené. Na tomto mieste sa javí potrebné opätovne zdôrazniť, že v rámci hodnotenia osoby obžalovaného nebolo možné prehliadnúť skutočnosť, že už v minulosti bol pre rovnakú trestnú činnosť aj keď nedbanlivostného charakteru súdom odsúdený, bol mu uložený výchovný druh trestu, trest peňažný a trest zákazu činnosti, výkon ktorého mu bol aj podmienenčne odložený na najkratšie možnú dobu a v skúšobnej dobe sa osvedčil. Napriek tomu krátko po výkone týchto trestov sa opätovne dopustil obdobnej trestnej činnosti aj keď nedbanlivostného charakteru. Zo skutkovej vety rozsudku jednoznačne plynie, že svojím konaním ako vodič motorového vozidla porušil ustanovenia § 22 ods. 2, ods. 3 Zákona č. 8/2009 zberky zákonov o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov a pri cúvaní po chodníku nezaistil bezpečné cúvanie ním vedeného vozidla pomocou spôsobilej a náležite poučenej osoby a zadnou časťou vozidla narazil do chodca idúceho po chodníku v rovnakom smere chôdze. Následkom toho poškodený V. B. utrpel rozsiahle poranenia, ktoré bez akýkoľvek pochybností vznikli v príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou a tieto si vyžiadali liečenie spojené s dočasnou práceneschopnosťou v trvaní 2 až 3 mesiace.

Aj napriek námietke obhajoby prezentovanej v konečnom návrhu pred krajským súdom, že nesúhlasí s konštatovaním súdu prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozsudku, „že obžalovaný sa nepoučil z predchádzajúceho odsúdenia“ zdôrazňujúc pritom, že v oboch prípadoch išlo o nedbanlivostné konanie a takýto záver podľa názoru obhajoby môže vysloviť súd pri úmyselnej trestnej činnosti, krajský súd dáva za pravdu súdu prvého stupňa. Aj podľa názoru krajského súdu je na mieste konštatovanie, aj napriek tomu, že ide o nedbanlivostné konanie od obžalovaného sa vyžadovalo a očakávalo vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie, že jeho správanie ako vodiča účastníka cestnej premávky bude také, že už sa nedopustí žiadnej, nie to obdobnej trestnej činnosti a v tomto smere nemožno prehliadnúť aj potrestanie obžalovaného za priestupok aj keď ojedinelý, ale vychádzajúc aj z výšky uloženej sankcie závažný, spáchaný rovnako krátko po rozhodnutí o osvedčení sa v predchádzajúcej trestnej veci.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam poukazujúcim na vysoké spoluzavinenie poškodeného opätovne krajský súd zdôrazňuje, že obžalovaný urobil vyhlásenie o tom, že trestný čin spáchal, teda vyhlásenie o vine a súd toto vyhlásenie prijal. Otázka viny týmto postupom bola uzavretá. Krajský súd nemohol prihliadať na námietky, ktoré prezentoval obžalovaný v dôvodoch odvolania spochybňujúce skutkovú vetu a jeho zavinenie konštatované v skutkovej vete, napriek tomu krajský súd len poznamenáva, že následok prezentovaný v tomto konaní vznikol primárne v dôsledku porušenia povinnosti obžalovaného ako vodiča a v príčinnej súvislosti vznikli následky na zdraví poškodeného. Nesporne však prvostupňový súd a aj krajský súd pri ukladaní trestu zohľadnili všetky okolnosti prípadu aj obhajobou namiatané, najmä konštatujúce ospravedlnenie obžalovaného poškodenému a konanie obžalovaného smerujúce k tomu, aby poškodenému bola škoda v celom rozsahu uhradená.

Z pohľadu vyššie uvedeného ani krajský súd potom nedospel k záveru, že v predmetnej veci by bolo potrebné vyhovieť odvolaciemu návrhu obžalovaného a jeho obhajcu, zmeniť druh ukladaného trestu a skrátiť ukladaný trest zákazu činnosti a v tejto časti odvolací súd po zhodnotení všetkých okolností prípadu osoby obžalovaného vrátane možnosti jeho nápravy vyhodnotil jeho odvolanie ako nedôvodné.

Krajský súd však považoval odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu k výroku o náhrade škody v napadnutom rozsudku, ktorým prvostupňový súd postupom podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil povinnosť obžalovanému nahradiť poškodenú M. zdravotnej poisťovni a.s. A. škodu vo výške 1636,83 Eur za oprávnené aj keď z iných ako obhajobou uvádzaných dôvodov. Krajský súd na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.01.2023 oboznámil ako dôkaz správu M. zdravotnej poisťovne a.s. zo dňa 14.11.2022 z obsahu ktorej plynie, že táto poisťovňa si v rámci adhézneho konania uplatnila voči obvinenému nárok na náhradu nákladov pozostávajúcich zo zdravotnej starostlivosti poskytnutej poškodenému poistencovi M. zdravotnej poisťovne V. B. a to v súvislosti so zraneniami, ktoré utrpel pri dopravnej nehode zo dňa 08.02.2022. Táto poisťovňa si medzi časom uplatnila vzniknuté náklady zdravotnej starostlivosti v celkovej výške 1883,74 Eur v komerčnej poisťovni prostredníctvom povinného zmluvného poistenia motorového vozidla obvineného, pričom dňa 27.09.2022 (teda 3 dni pred vyhlásením rozsudku) došlo zo strany poisťovne K. k úhrade požiadavky v plnej výške. Na základe uvedeného v zmysle ustanovenia § 46 ods. 7 Tr. poriadku sa táto M. zdravotná poisťovňa výslovne vzdáva všetkých svojich procesných práv v prislúchajúcich jej z pozície poškodenej strany a žiada súd, aby v tomto trestnom konaní na M. zdravotnú poisťovňu ako poškodenú stranu ďalej neprihliadal.

Vychádzajúc teda z tohto dôkazu mal krajský súd za preukázané, že škoda bola poškodenej strane M. zdravotná poisťovňa a.s. v celom rozsahu uhradená. Zanikol teda dôvod v dôsledku ktorého bolo potrebné rozhodnúť o povinnosti obžalovaného poškodenej strane M. zdravotná poisťovňa a.s. A. škodu nahradiť.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto krajský súd na podklade odvolania obžalovaného postupom podľa § 321 ods. 1 psím. f/, ods. 2 Tr. poriadku zrušil v napadnutom rozsudku len výrok o náhrade škody s tým, že napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste obžalovanému považoval za zákonný a správny.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.